

og uldne Forstoffer (Zanella). Det er ogsaa en forholdsvis ny Industri; den vil faa en minimal Beskyttelse, og hvad der forværrer Forholdene, er, at der i Tyskland findes en Konvention, et Kartel mellem Fabrikkerne, som betaler en Eksportpræmie, der varierer fra 15 til 25 pCt. Jeg har i Toldudvalget forelagt et Brev fra en Fabrikant i Elberfeld til et herværende Firma — Navnene og Brevet staa til Tjeneste —, hvori der ligefrem siges: Kom med et Tilbud paa disse Varer; naar det ikke bringer et alt for stort Tab, acceptere vi Tilbudet. Hvad nu Kjøletøj angaar, vil jeg henlede Opmærksomheden paa, at i den haardt behandlede By Ribe, findes der en saadan Fabrik for Kjøletøjer og lignende Stoffer, og det er sagt mig fra fuldt paalidelig Kilde, at hvis Toldlovsforslaget bliver vedtaget, som det foreligger, maa Fabrikken nedlægges. Det er en af de faa Virksomheder og vistnok den største Fabrik, der findes i Ribe By. Hvad Arbejdslønnen angaar, da er denne 50 pCt. højere end i Tyskland og Belgien, og Arbejdstiden er 1 à 2 Timer længere der end herhjemme. Fra Klædefabrikernes Arbejdere foreligge Andragender om Nedsættelse af Tolden. Disse Andragender have saa meget mere at sige, som man har forsøgt at forhindre disse Andragenders Fremkomst. At dette Erhverv ikke er saa særlig lukrativt, fremgaar af, at 5 af de eksisterende Aktieselskaber i de sidste 5 Aar have givet et Udbytte af gennemsnitlig 4 à 5 pCt. Af Regeringens Motiver fremgaar det som nævnt, at Uldmanufakturindustrien er bleven en af Landets største Erhverv, ikke mindst som Hjemmeproduktion, det vil altsaa sige for en meget stor Del bestaaende af smaa Vævere og smaa Haandværkere. Det er disse, der først og fremmest ville blive ødelagte ved Toldlovsforslaget, de store komme bagefter, men de have jo mere Modstandskraft.

Jeg har endnu nogle afsluttende Bemærkninger om Ændringsforslagene til Tekstilindustrien. Medens man ved tidligere Toldbehandlinger har spurgt om, hvor meget der udnyttedes af Toldbeskyttelsen, hvad der som oftest har været vanskeligt at skaffe Beviser for, fordi der hertil udkrævedes to aldeles ensartede Varer, er man denne Gang i mange industrielle Andragender og særlig i Tekstilindustrien gaaet den Vej at fremskaffe Oplysning om den tarifmæssige Beskyttelse, altsaa hvor mange Procent Varen fordyres eller forhøjes ved Tolden. Endvidere har man fremskaffet Oplysninger om Forholdet

mellem dansk og fremmed Arbejds løn i de konkurrerende Lande, og da dette er en ren Arbejderbeskyttelse, der maa og bør komme i Betragtning, naar Toldbeskyttelsen skal udmaales, fordi det gør en saa indgribende Virkning i dennes Højde, og da denne ikke kommer den industridrivende eller Haandværkerne til gode, har man efter Oplysning om den tarifmæssige Beskyttelses Højde endvidere fradraget denne Forskel mellem dansk og fremmed Arbejds løn og kaldt Resultatet den effektive Beskyttelse. Tilbage bliver da Spørgsmaalet om, hvormegget der overhovedet udnyttes af Toldbeskyttelsen, hvad der, som sagt, er meget vanskeligt at bevise, og jeg skal indskrænke mig til at henvise til, hvad der udtales i Regeringsforslagets Motiver om Uldmanufaktur. Naar man vil undersøge de forskellige Positioner, saa vil det som Regel vise sig, at disse Fantasier om kolossal Toldbeskyttelse ikke eksistere eller ikke udnyttes, eller at en meget stor Del af Toldbeskyttelsen er kommen Arbejderne til gode, idet de synes paa alle Omraader at have opnaaet en ganske anderledes Arbejds løn i de toldbeskyttede Fag end den, der betales i Udlandet. Jeg skal til Eksempel nævne nogle faa Tal vedrørende de i Ændringsforslagene omhandlede Industrier, Tal, der ere karakteristiske, fordi man fra Frihandelens Side altid nævner Frihandelslandet England og Belgien med de laveste Toldsatser som lykkelige Lande i sammenligning med det protektionistiske Danmark. Det er oplyst, at i England betales for ublegede Bomuldsvarer pr. Stk. à 100 Yards en Arbejds løn af 2 Kr. 39 Øre, i Danmark for samme Kvalitet og Maal 3 Kr. 28 Øre, altsaa en meget betydelig Forskel. I Belgien udviser den sidste Statistik for Tekstilarbejdere med en Arbejdstid af 11—11½ Time for voksne mandlige Arbejdere i Gennemsnit 12 Kr. 21 Øre pr. Uge; i Danmark er laveste Løn for voksne mandlige Arbejdere 18 Kr. pr. Uge med en Arbejdstid, der er 1½ Time kortere end den belgiske, det vil altsaa sige en Forskel i Arbejds lønnen mellem Belgien og Danmark paa 50 pCt. For kvindelige, voksne Arbejdere er Gennemsnitslønnen i Belgien 8 Kr. 16 Øre, i Danmark er Gennemsnitslønnen for Kvinder, medregnet Kvinder under 18 Aar, 15 Kr. 14 Øre pr. Uge, altsaa omtrent 100 pCt. højere, med en kortere Arbejdstid. Disse Tal tale tydeligere end mange Ord om den Lykke, det vilde være for vore Arbejdere at leve i et Frihandelsland som England eller i et saa lavt toldbeskyttet Land som Belgien.